

- Éjszakai anomáliák

Kedves Tanárnő!

Beadandómban most nem kifejezetten egy szociológiai problémát mutatok be, inkább a megemlítés szintjén fogok beszélni róluk. Gondolkoztam azon, hogy mit is kéne kidolgozzak a sok téma közül, míg nem jött az ötlet, hogy mi lenne, ha többet is egyszerre. Kis dolgozatomban megjelenik majd a hajléktalanság, szegénység, alkoholizmus, dohányzás.

Az ihlet erre a témára úgy adódott, hogy hétfő este dolgoztam, egy hajnalig tartó munkát vállaltam el, ami már egykor véget ért, viszont én csak ötkor térhettem vissza kolis ágyam melegébe, ha nem akarok büntít kapni. Addig ezt a 4 órát muszáj vagyok átvészelni. Ismerőseimnek, barátaimnak nem szóltam, hogy esetleg szálláshelyre lenne szükségem, ezért teljesen magamra maradtam. Rögtön két kérdés vetődött fel bennem: visszamenjek a koliba, és vállaljam a büntetést érte, vagy bírjam ki ezt a 4 órát, és legyek erős - magamnak kreáltam ezt a helyzetet - viseljem is el.

Mivel ez a beadandó megszületett, ezért a második lehetőség lépett életbe. Ebben az esetben is további plusz lehetőség adódott: leülök egy padra egy parkban, didergek, fázogatok vagy végig mozgásban maradok, és felfedezem Budapest látványosságait; a másik: ugyanúgy mozgásban maradok, de úgy, hogy fűtött legyen a hely, ahol vagyok. A 4-es és a 6-os villamosjárat ezért pont a legmegfelelőbb választási lehetőség lett. Egész éjszaka jár, és az egyik végéből a másikba elérni 30 percbe is beletelik, ha nem többbe. Ami egy ilyen helyzetben életmentő lehet, ha a lényeg az idő minél előbbi elmulatása.

Utazásom során megtapasztalhattam, milyen is lehet egy hajléktalan ember élete, akinek nincs sok választási lehetősége teste melegen tartására és az idő eltöltésére, amíg fel nem váltja a melegebb nappal ideje. A végállomásokon ugyanis megfigyelhető volt, hogy akikkel addig együtt utaztam, majd leszálltak, nagyrészt ugyanúgy ott voltak a visszafelé menetelő út megállójában. Sokan bealudtak közülük, és nem igazán ébredtek még fel a leszállásra figyelmeztető bemondóra sem, így ők igencsak garázsmenetbe mentek. Én személy szerint sokáig nem voltam álmos a meló után, majd csak olyan 4 körül jött rám a fáradtság. Őszintén szólva magamat is bősztíttem, hogy ne aludjak el, mert az ördög sosem alszik, esetleg meglopnak vagy még rosszabb történik. Ébernek kellett lennem ezért mind a 4 órában, hogy épségben megússzam, és biztosítsam, hogy egyáltalán ne történjen baj.

Mivel a 4-es és a 6-os Budapest fontosabb helyein halad végig, ezért sok anomália megismerésére volt lehetőségem. Különösen megfigyelhető volt, hogy az egyes helyeken milyen emberek szálltak fel. A Jászai Mari téri megállónál a Morrison szórakozóhely miatt főleg fiatal jókedvű és részeges emberek szálltak föl, számuk a végállomás felé folyamatosan csökkent. A Blaha Lujza téren a kisebbségi népek mint pl cigányok többsége vette használatba a villamost. Az egész vonalon viszont egy valami nem változott vagy csak nagyon kis mértékben, az a hajléktalanok száma, akik a járművet otthonukként használták.

A villamoson járva rá lehetett bukkanni alvó emberekre, akikből szó szerint semmi sem látszódott ki: kabátban, kapucni felhajtva, vállak a térdeken pihennek, és szinte magzatpózba gömbölyödve alszanak.

A részeges emberek az adott szórakozóhelyhez közeli megállóban szálltak, rosszabb esetben kászálódtak fel, mert sajnos olyasmi is előfordult. Szerencsére viszont a nagy többség már kijózanodott formában vagyis mondhatni olyan állapotba tette a tiszteletét a tömegközlekedési eszközön. Olyan is megesett, hogy felszállt egy pár, a nő nagyon rossz állapotban volt, magáról sem tudott, az egyik megállóban pedig amikor kinyíltak az ajtók, majdnem fogócskát kezdett el játszani partnerével, aki az utolsó pillanatban húzta vissza a villamosra. Egy nagydarab, még meghatározóbb személy látogatta meg az eszközt, ő is részeg volt már javában. A széket is megkínálta bal- és jobbhorgokkal. Ő elmondása szerint egy igazi gazdag csöves, ugyanis gyakran felemlegette Jordan cipőjét, és az élettörténetét is nagy szívességgel mondta el, hogy mennyire elcsesződött az ő élete. Az okot meghatározva jelenlegi állapotára pedig elkezdett szép keresztényi módon gyűjtögetni, természetesen még egy sörre vagy piára, amit nagyon férfiasan be is vallott. Elmondása szerint még ezen az estén sem akar józan állapotban lenni. Muszáj cselekednie.

Az utolsó dolog pedig a dohányzás. Egy drága állampolgárunk úgy gondolta, hogy ha már a várakozás ideje alatt nem sikerült elszívnia illatos szivarját, felhossa a villamosra és befejezi ott, nehogy már kárba vesszen. Igencsak etikátlan dolog, mert ezzel nem csak a saját testét fertőzte rendesen, hanem a többi utas egészségét is, ami egy ilyen zárt térben még rosszabb, mert a füst, úgy ahogy van, megreked a zárt kocsikban.

Kedd hajnali kirándulásom ezáltal véget ért, amiben szinte a leghasznosabb dolog az volt, hogy megismerhettem, mit kell átvészelnük a hajléktalanoknak, milyen módszerekhez kell fordulniuk esténként a túlélés érdekében.